ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 214 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΙΝΕΣ ΑΥΤΟΙ;

—

Τίνες διευθύνουσι τὴν Ἑλλάδα, πόθεν ἦλθον, ποῦ τείνουσι καὶ τίνα ὁδὸν ἀκολουθοῦσιν; Προέκυψαν ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ τῆς σμικρότητος δυνάμει πολυετοῦς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος, καὶ ὅταν ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐνισχύθησαν, καὶ ὅταν τὸ ἔθνος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμόν του ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ ἐθυσίασεν ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων χάριν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, τότε οἱ τυχοδιῶκται οἵτινες ἐγένοντο ὑπουργοὶ καὶ πρωθυπουργοὶ χάριν τῆς μεγάλης ἰδέας, ἀπελάκτισαν καὶ ταύτην καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἐνηγκαλίσαντο τὴν ἐξουσίαν ὡς προπατορικὴν αὐτῶν κληρονομίαν. Πάντοτε ἐγνωρίζομεν ὅτι ἦσαν ἕτοιμοι νὰ προδώσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὰς πολιτικὰς ἰδέας των καὶ τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα, ἀλλὰ δὲν ἠλπίζομεν ὅτι θὰ ἔχωσι τὴν θρασύτητα νὰ προδώσωσι καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐκριζώσωσιν ἐκ θεμελίων τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Καὶ σήμερον ζητοῦσι παρὰ τοῦ ἔθνους τούτου, τοῦ ὁποίου ἀπεμάραναν τὰς ζωϊκὰς πηγὰς καὶ τὸ ὁποῖον ἐξηυτέλισαν ἐνώπιον τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνατολικῶν ἐθνῶν, ζητοῦσι τὴν ψῆφον αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ τολμῶσι νὰ ἐλπίσωσιν αὐτήν;

Ἐὰν ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε πρᾶξις κοινοβουλευτικῶς ἄτοπος, ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι πολιτικῶς ὑπῆρξεν ἀσύνετος διὰ τοὺς ἐργάτας αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον στάδιον τοῦ θριάμβου τῆς φαυλοκρατίας. Τὸ νὰ περιμένῃ ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος παρ' αὐτῆς ἐπιδοκιμασίαν καὶ στέφανον ἀποδεικνύει ἐσχάτην τύφλωσιν εἰς ἣν περιέρχονται καὶ αἱ πανουργότεραι διάνοιαι, ὅταν ἡ θεία πρόνοια ὁρίσῃ τὸ πεπρωμένον τέλος τοῦ σταδίου των. Θὰ ἐθεωρεῖτο ἡ Ἑλλὰς οὐσιωδῶς ἐκφυλετισθεῖσα καὶ ἠθικῶς ἐκφαυλισθεῖσα, ἐὰν καὶ ἐπὶ στιγμὴν ἠδυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι προητοίμαζεν ἄλλο τι διὰ τὸν ἄνθρωπον τῆς 31 Μαρτίου, παρὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ τελεσίδικον καταδίκην. Πιθανὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ διατηρῇ ἐν τῇ καρδίᾳ του ὑπερβάλλουσαν πίστιν πρὸς τὴν διαφθορὰν ὁλοκλήρου κοινωνίας, ἀλλὰ καί τοι ἡ Ἑλλὰς θεωρεῖ αὐτὸν ὡς τὸν πρωτουργὸν καὶ θεμελιωτὴν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς διαφθορᾶς εὐελπιστοῦμεν ὅτι εἰς τὸ βάθος τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως διετηρήθησαν εἰσέτι σπέρματα τιμῆς καὶ πατριωτισμοῦ, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποπνίξωσι τὸν ἔνοχον τῆς ἐθνικῆς εὐτελείας καὶ ἐξουδενώσεως. Ἔχομεν δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ τελευταία πολιτικὴ ἡμέρα τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἔσεται ἡ εἰκοστὴ Δεκεμβρίου.

Πᾶσα ἄλλη λύσις, εἴτε ἐπιείκειαν ἐλέγχουσα, εἴτε ἀδιαφορίαν, ἤθελεν εἶσθαι ὄχι μόνον ἐθνικὸν ὄνειδος, ἀλλ' ἀσυνεσία καὶ παραφροσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Μόνον νὰ φαντασθῆτε τὸν κ. Κουμουνδοῦρον θριαμβεύοντα ἐν τῇ νέᾳ συνόδῳ καὶ μὴ ἀποστρέψητε τοὺς ὀφθαλμούς σας ἐξ αἴσχους καὶ ἀγανακτήσεως, ἂν δυνηθῆτε. Τότε ἡ κοινωνικὴ ἐπανάστασις θὰ μείνῃ τὸ σύνθημα καὶ τὸ ὅπλον τῶν ὀλίγων πατριωτῶν ἢ ὁ ἐκπατρισμὸς καὶ ὁ ἑκούσιος ἐξοστρακισμός. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν δυνηθῇ νὰ τιμωρήσῃ διὰ τῆς ψήφου της τὸν Κουμουνδοῦρον καὶ τὰ ὄργανα αὐτοῦ, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦναι ἀξία πάσης καταδίκης καὶ περιφρονήσεως· διότι θὰ ἀπεδείκνυεν ἑαυτὴν οὐχὶ ὡς ἔθνος ἔχον μέλλον καὶ προορισμόν, ἀλλ' ὡς σπεῖραν φαυλοβίων οἵτινες συνήχθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους καὶ καθίδρυσαν ὁμοίας ἑαυτοῖς ἐξουσίας καὶ ὁμοίας ἀρχάς, καὶ ἀγωνίζονται πῶς νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ νὰ ἰδιοποιηθῶσι πᾶν ὅ,τι δημόσιον καὶ νὰ χλευάσωσι πᾶν ὅ,τι ἐθνικὸν καὶ πάτριον.

Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς μὴ τιμωρήσῃ διὰ τῆς ψήφου αὐτῆς τὸν Κουμουνδοῦρον καὶ τὴν σπεῖραν αὐτοῦ, θὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἀποτελεῖ κράτος πανομοιότυπον τῆς Κουμουνδουρικῆς φατρίας, ὅτι ἔχει ἡ Ἑλλὰς τόσην ἠθικὴν, ὅσην ὁ Κουμουνδοῦρος καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ τοιούτων ἀτόμων οἷα ὁ Κουμουνδοῦρος καὶ οἱ περὶ αὐτόν, ὅτι εἶναι συμμορία ἡ Ἑλλὰς καὶ ὄχι ἔθνος. Ἐὰν ἡ ψῆφος τῶν ἐκλογέων συμπέσῃ εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ παρελθόντι ἐξυπηρέτησαν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ τὰ ὁποῖα καὶ λόγῳ χαρακτῆρος καὶ λόγῳ ἰδιαιτέρων δεσμῶν παρέχουσι πᾶσαν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ὑπηρετήσωσιν αὐτὸν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τότε θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκλείσθη ἐσαεὶ ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ἡ ἑλ-

ληνικὴ φυλὴ ἄλλον προορισμὸν εἰμὴ νὰ λείχῃ τὰς χεῖρας τοῦ πανουργοτέρου καταχραστοῦ καὶ τοῦ ἀσυνειδητοτέρου ἀπατεῶνος.

Δός του.

Τί εὐφυΐα τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,

ἥτις ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ τῶν ἀχρείων ἐν ταῖς ἐκλογαῖς συνδυασμῶν τοὺς ὁποίους ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν, ἀποπειρᾶται ἐν ταῖς τάξεσιν αὐτοῦ νὰ ματαιώσῃ—πρᾶγμα ὅπερ μετὰ τόσῳ μακρὰν συνήθειαν δὲν εἶναι τόσῳ εὔκολον—ῥίπτει ὡς δικαιολογίαν τῆς μανίας, ἣν ἔχουν οἱ συμπολιτευόμενοι νὰ ἀναμιχθῶσι μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὡς λωβιασμένοι οἵτινες λυσσοῦν διὰ νὰ ἀνακατωθοῦν μετὰ τῶν ὑγιῶν, ὡς ἀφωρισμένοι οἵτινες μαίνονται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν πιστῶν, ῥίπτει ὡς ἐπιχείρημα τὸν ἐν Μεσολογγίῳ συνδυασμὸν τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τοῦ Λεωνίδα Δεληγεώργη, «ὅστις ἀπὸ πολλοῦ,ὡς γράφει ἡ *Ἐφημερὶς*—διαρρήδην ἀποδοκιμάζει καὶ τὰς ἰδέας καὶ τὰς πολιτικὰς δοξασίας τοῦ κ. Τρικούπη.»

Μάλιστα, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης, καί τοι πρώτην φορὰν εἰσερχόμενος εἰς τὸ ἐνεργὸν στάδιον τῆς πολιτικῆς καὶ ἀποδυόμενος εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, δὲν δύναται νὰ μὴν ἔχῃ ἰδίας γνώμας καὶ ἴδιον πρόγραμμα, καθόσον δὲν ἀποδύεται ὡς ἁπλοῦς βουλευτὴς, οὔτε ὡς ἁπλοῦν ἄτομον, ἀλλ' ὡς διάδοχος πολιτικῆς, τῆς ὁποίας ἡ κεφαλὴ πρὸ διετίας ἔδυσεν ὄπισθεν τοῦ μελαγχολικοῦ λόφου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Κοιμητηρίου.

Μάλιστα, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης οὔτε τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Τρικούπη ἐπεδοκίμασεν, οὔτε ἐν ὅλαις ταῖς λεπτομερείαις τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικήν.

Ἀλλ' εἰς τὸ μέγα ζήτημα τὸ Ἐθνικὸν, τὸ Ἑλληνικὸν, ἐφ' οὗ ἐκερδοσκόπησαν οἱ μεγάλοι καὶ ἀτιμώρητοι κακοῦργοι τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης συνεφώνει ἐντελῶς μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ἤθελε καὶ αὐτὸς, ὡς ἤθελε καὶ ἐκεῖνος, τὸν πόλεμον ἀντὶ πάσης θυσίας, τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἀναταράξῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ σεσηπός της αἷμα, διὰ νὰ λάβῃ κατοχὴν τῆς ψυχῆς της, πρὸ πολλοῦ λειποψύχου, σχεδὸν νεκρᾶς, τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἁγιάσῃ ἐν τῷ αἵματι καὶ πάλιν τὰ δικαιώματά της, ὡς τὰ ἐδημιούργησεν ἄλλοτε διὰ τοῦ αἵματος, ἐσβεσμένα καὶ παραγεγραμμένα ὑπὸ τοῦ κόσμου ὅλου ὑπολαμβανόμενα, τὸν πόλεμον διὰ νὰ προκαλέσῃ αὐτὴ νέαν ἀνατολικὴν κρίσιν, ἥτις θὰ διευθετεῖτο ἀναμφηρίστως πρὸς ὤφελος αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τέλους διὰ νὰ προλάβῃ αὐτὴν τὴν προδοτικὴν λύσιν τῆς 31ης Μαρτίου, τὴν διχάσασαν Ἕλληνας ἀφ' Ἑλλήνων, τὴν καταμελίσασαν χώρας, ὁ καταμελισμὸς τῶν ὁποίων δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ τὸν καταμελισμὸν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος.

Ἐδῶ ἦσαν σύμφωνοι ἀμφότεροι καὶ ὑπάρχουν *κείμενα*, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσι τὴν συμφωνίαν.

Παραδεχόμεθα οὐχ' ἧττον ὅτι δὲν ἦσαν σύμφωνοι, ὅτι ἐν ζητήμασιν ἐσωτερικοῖς, ἐν ζητήμασιν ἐξωτερικοῖς,διεφώνουν, ὅτι ἐμισοῦντο, ὅτι ὑπεβλέποντο, παραδεχόμεθα ὅλα ταῦτα· ἀλλὰ μετὰ τὴν κουμουνδουρικὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Βελενδζικοῦ ὀνείδους, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς—ἐπετρέπετο εἰς τοὺς δύο—τὸν ἕνα ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὸν ἄλλον ἀδελφὸν Ἐκείνου, ὅστις κέντρον τοῦ πολιτικοῦ του βίου κατὰ τὰ τελευταῖά του μάλιστα ἔτη κατέστησε τὴν καταπολέμησιν τῆς κουμουνδουρικῆς διαφθορᾶς—καὶ κἄτι ἄλλο ἀκόμα—νὰ διαφωνήσουν εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν καθ' ἣν ὅλη ἡ τιμία Ἑλλὰς μιᾷ φωνῇ ζητεῖ τὸν **ἐξοστρακισμὸν**—αὐτὴ εἶναι ἡ λέξις, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα—ὅλης αὐτῆς τῆς τάξεως τῶν λωποδυτῶν, οἵτινες ἐχειροτονήθησαν πολιτικοὶ διὰ νὰ εἶναι ἀπαραβίαστοι ὡς λωποδύται;

Μήπως ἡμεῖς εἴμεθα ὀπαδοὶ τοῦ κ. Τρικούπη; Δὲν ἐπολεμήσαμεν αὐτὸν ἄλλοτε διὰ πολλὰ τῆς θετικῆς αὐτοῦ πολιτεύσεως καὶ διὰ περισσότερα τῆς ἀρνητικῆς; Δὲν τὸν ἀντεπολιτεύθημεν διά τινα τὰ ὁποῖα ἔπραξε, ἀλλὰ κυρίως διὰ πολλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔπραξεν; Ὡς κύκλος συνεργατῶν, ὡς ἐφημερὶς, δὲν ἀντιπροσωπεύομεν ἰδίαν πολιτικήν; Δὲν εἴμεθα δημοκρατικοὶ λογικοὶ,ὡς αὐτὸς εἶναι συνταγματικὸς παράλογος; Δὲν θέλομεν γενικὴν ἐπανάστασιν, ἐνῷ αὐτὸς θέλει καινοβουλευτικὴν ἀναβάπτισιν;

Ἀλλὰ διατί τώρα συνετάχθημεν αὐτῷ, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτο ἡ φυσικὴ ἀνεξαρτησία τοῦ χαρακτῆρος ἡμῶν;

Θὰ ὀνομάσῃ καὶ τοῦτο ἡ *Ἐφημερὶς* συνδυασμόν;

Δι' οὐδένα ἄλλον λόγον εἰμὴ διὰ νὰ δείξωμεν ὅτι ἡ τιμία Ἑλλὰς ὅλων τῶν ἀποχρώσεων θέλει τὴν πτῶσιν, τὴν τιμωρίαν καὶ τὸν στιγματισμὸν τοῦ κ. Κουμουνδούρου,οὐχὶ ὡς πρωθυπουργοῦ, οὐχὶ ὡς βουλευτοῦ, οὐχὶ ὡς ἀτόμου, ἀλλ' ὡς ἀρχηγοῦ Σχολῆς τῆς Ἐθνικῆς διαφθορᾶς, ἀλλ' ὡς ἐξαντλητοῦ καὶ τοῦ τελευταίου ἠθικοῦ καὶ ὑλικοῦ πόρου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς ἑτοίμου ἐντὸς ὀλίγου νὰ ὑπογράψῃ, ὡς νὰ ἦτο ὁ τόπος αὐτὸς οἰκόπεδον ἢ Καστανιώτισσα, τὴν πώλησιν τῆς Ἑλλάδος.

Καλιδάν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

9 Νοεμβρίου.

Τί πρᾶγμα ἡ προαίσθησις! Μυστήριον ἀποκαλυπτόμενον μετὰ μικρόν. Δύναμις ἀπεριόριστος. Ὄνειρον πραγματούμενον. Οὐδὲν φυσικώτερον τῆς συνομιλίας δύο ἀνθρώπων, μάλιστα ἐν τῷ ἀγαπητῷ μας καφενείῳ Γιαννοπούλου, καὶ ὅμως ἐπειδὴ ὁ εἷς τῶν συνομιλούντων εἶνε ἰδιοκτήτης θεάτρου, καὶ ὁ ἕτερος ἐμπρεσάριος, ἀμέσως τὰκ,κτυπᾷ τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα τὸ συνδέον τὴν ψυχήν μας μὲ τὸ μέλλον καὶ γεννᾶται τὸ προαίσθημα. Ὡς τοιοῦτο, λεπτὸν ἀκόμη, ἀμφίβολον, καλυπτόμενον ὑπὸ ἡμιδιαφανοῦς ἀκόμη πέπλου, σᾶς παρέστησα προχθὲς τὸ προαίσθημά μου περὶ μέλλοντος θεάτρου, καὶ τῇ ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελλον ὅτι ὁ κ. Κωστόπουλος ἀνεχώρησεν εἰς Γαλλίαν πρὸς συγκρότησιν θιάσου γαλλικοῦ μελοδράματος.

Τί χαρά!

Οὐδὲν ἐπόθει τόσον κατ' αὐτὰς ἡ πρωτεύουσα, οὐδὲ αὐτὴν τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς, ὡς ἔγραφε τὸ *Ἐθνικὸν Πνεῦμα*. Καταπεπονημένη ἀπὸ τὰς μακρὰς περὶ προπαρασκευῶν συζητήσεις βουλευτῶν, ἐφημερίδων καὶ πολιτῶν, κατακουρασμένη ἀπὸ τὴν ἐπιστρατείαν τὴν ἐπιστρατείαν, τὴν ἐπώδυνον ἐπιστρατείαν, καταβεβλημένη ἀπὸ τὸν ἐπάρατον Κοιλιακὸν τύφον, οὐδὲν ἐπόθει γλυκύτερον ἢ θέατρον, γαλλικόν, ἰταλικόν, ὁποιονδήποτε, ἀλλὰ θέατρον.

Καὶ ἰδοὺ ὁ ἰατρὸς Κωστόπουλος ἐνόησε τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἄστεος καὶ σπεύδει νὰ φέρῃ τὸ φάρμακον ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα εὐρωπαϊκὰ κέντρα.

Ἐὰν ἦσο, φίλε μου Σουρῆ, ἐδῶ, θὰ περιέγραφες τώρα διὰ Σουρείου ᾄσματος τὴν χαρμονὴν τῶν Ἀθηνῶν, τὴν ἀγαλλίασιν τῶν γυναικῶν, καὶ τοὺς περιποθήτους παλμοὺς τῶν δεσποινίδων. Ἀλλ' ἐγὼ ἄτολμος πεζὸς, μόλις θαρρῶ διὰ τοῦ ἀκόμψου μου καλάμου νὰ ζωγραφήσω ὡς μαθητὴς τοῦ Πολυτεχνείου μας μὲ ἀσθενῆ χρώματα τὴν χαρὰν καὶ κυριῶν καὶ δεσποινίδων ἀφ' ἑνὸς, καὶ τὴν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν ἀφ' ἑτέρου μερικῶν συζύγων, μετὰ φιλαργύρου πικρίας λυόντων τὰ βαλάντια πρὸ τῶν ἱκετευτικῶν λόγων ὡραίων συζύγων ἢ τῶν δακρύων ἐρατεινῶν δεσποινίδων.

Τί χαρά!

Θὰ ἔχω κ' ἐγὼ ἓν εἰσιτήριον δωρεὰν, ἵνα σᾶς περιγράψω τὰ πάντα. Τὰ κενὰ ἢ πλήρη θεωρεῖα, τὴν τρίζουσαν στέγην τοῦ προαιωνίου κτιρίου, τοὺς κομψοὺς ἢ ἀκόμψους νέους μας, τὰς ἐνδυμασίας τῶν κυριῶν, τὰς κόμας τῶν δεσποινίδων. Αὐτὸ δὲν ἔγεινε ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις. Ἐγὼ πρῶτος τὸ ἐφευρίσκω.

Τί χαρά!

Νὰ περιγράφω τὰς τόσῳ ποικίλας ἐνδυμασίας τῶν ἀτθίδων μας, τὰ μεταξωτὰ, τοὺς ἀδάμαντας, τὸ χρυσίον, ὦ τὸ χρυσίον τῶν χειρῶν καὶ τοῦ λαιμοῦ, καὶ τὸ χρυσίον τῆς κόμης.

Τί πειράζει τάχα;

Ἀφοῦ εἰς δημόσιον μέρος θὰ εὑρισκώμεθα ὅλοι ὁμοῦ ὡς φίλοι, δὲν εἶνε λογικὸν νομίζω νὰ ἔχω τὴν ἄδειαν νὰ περιγράψω τὰ τῆς ἐμῆς ὁμηγύρεως εἰς δημόσιον φύλλον;

Ἐγὼ ἔχω πολλὰ σχέδια κατὰ νοῦν. Σκοπεύω νὰ προσλάβω συνεργάτην τὴν σύζυγόν μου, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ποικίλα ὀνόματα τῶν φορεμάτων καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ παρακαλέσω νὰ στέλλεται εἰς τὸ *Μὴ Χάνεσαι* ἀνωνύμως περιγραφὴ ἑκάστης τουαλέτας ὑπὸ τῆς ἰδίας κυρίας.

Ἐὰν νὰ μὴ ἀοέσουν τὰ σχέδιά μου. Τί διάβολο, νὰ μὴ ἠμπορῇ νὰ κάμῃ τις τίποτε ἐν Ἀθήναις πρωτότυπον!

Λοιπὸν ἐπὶ τέλους, περικαλλὲς ὡραῖον φύλον, ζητῶ θερμοπαρακαλῶν τὴν ἄδειάν σου.

Θὰ μοῦ τὴν δώσῃς! Σοῦ ὑπόσχομαι ὡς ἀντάλλαγμα νὰ παραλίπω τὰ ἀνάποδα.

Ἀνάποδος.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΚΑΛΑΘΤΡΜΑΤΑ.

Λέγουν ὅτι ἐν τῇ Ἀττικῇ ὁ συνδυασμὸς κατηρτίσθη ἀπὸ ἑπτὰ καὶ μόνον ὁ ὄγδοος λείπει. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον συμπεριλαμβάνονται οἱ δύο Καλλιφρονάδες = **00**, ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς ὁμοιάζει τὰ ὀνομαστικὰ κεφάλαια τῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, εἶναι *ὀνομαστικός*.

Τὴν ὀγδόην κενὴν θέσιν, ἐνθυμούμενοι τοὺς φιλιππικοὺς τοῦ κ. Φιλήμονος κατὰ τῶν συνδυασμῶν, ἐνομίζομεν ὅτι ἀφῆκαν εὐσχήμως δι' αὐτόν. Ἐμάθομεν ὅμως ὅτι ὁ κ. Φιλήμων εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ, ἕτοιμος νὰ ὑπογράψῃ καὶ τὸ κοινὸν Τρικουπικὸν πρόγραμμα! Τὸν παρακαλοῦμεν λοιπὸν νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ἂν θὰ τὸ ἀπαγγείλῃ καὶ εἰς τὸ σχολεῖον Καραμάνου.

Ἂν ἐγίνετο ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου, συλλογίζομαι ποῖοι θὰ ἐψήφιζον καὶ τίνας θὰ ἐξελεγον!

Ἰδοὺ πῶς ἐμβαίνουν εἰς ἀχρηστίαν τὰ πολιτεύματα!

Περὶ τῶν ἐπικειμένων ἐκλογῶν ἰδοὺ μία σκέψις καὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν σατυρικοῦ:

Ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ κερδίσῃ εἰς τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ ἡ νίκη της θὰ εἶναι νίκη εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.

Ὁ Κουμουνδοῦρος θὰ κάμῃ ἔφεσιν εἰς τὴν Δωροδοκίαν καὶ θὰ κερδίσῃ ἀφεύκτως τὴν πλειονοψηφίαν.

Προκειμένου περὶ Ψύλλα:

— Ἂν θ' ἀποτύχῃ, θ' ἀποτύχῃ διότι πηγαίνει μὲ τὸν Σούγγραν!

Αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς τῆς Ἀττικῆς ὁμοιάζει μὲ τὴν σειρὰν ἐκείνην τῶν τυφλῶν καὶ ἀναπήρων ἐπαιτῶν, τοὺς ὁποίους ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐπαιτείαν ἀλληλοκρατουμένους εἷς ὑγιής.

Κατὰ τοῦτο ὠφέλησε ὁ συνδυασμός:

Ὅτι μᾶς ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὴν ὑπόμνησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ πατρὸς τοῦ κ. Ψύλλα καὶ ἀπὸ τὴν ἐκφώνησιν ἑνὸς λόγου τοῦ κ. Φιλήμονος.

Λέγουν ὅτι ὁ μεγαλείτερος κομματάρχης εἶναι....ὁ οἶνος!

Καὶ προσθέττουν καὶ.... ὁ παρᾶς!

Πλακιώτης.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΩΝ 1500 ΚΤΗΝΩΝ.

—

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Στρατ. Σ. Ὑπουργεῖον.

Κύριε Ὑπουργὲ,

Εἴμεθα χίλιοι πεντακόσιοι ἀνήκοντες εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ, ὑπηρετοῦντες ἀπὸ δύο ἐτῶν μετὰ ζέσεως καὶ ἐκτελέσαντες ἀείποτε πιστῶς καὶ εὔορκως τὸ ἡμέτερον καθῆκον. Ζῶντες μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, ἀπέχοντες τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἐκερδίζαμεν διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας τὸ χόρτον μας, καὶ ἐζῶμεν ἐν ἀναπαύσει· ἀλλ' ὅτε ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος, καλούσης τὰ τέκνα της ἤχησεν, ὅτε ἀφίκοντο μέχρις ἡμῶν οἱ πατριωτικοὶ λόγοι τοῦ βουλευτοῦ Καλαβρύτων, ὅτε ἐπείσθημεν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Σωτηροπούλου ὅτι ἡ ὀπισθοδρόμησις θὰ ἦτο αὐτοκτονία, ὅτε οἱ ἐνθουσιώδεις στίχοι τοῦ κ. Ἀφεντούλη ἀνεζωπύρησαν ἐν ἡμῖν τὸ φρόνημα, ἡ καρδία ἡμῶν ἀνεσκίρτησεν, ἀνεμνήσθημεν τῆς ἀρχαίας εὐκλείας καὶ ἐσπεύσαμεν ἀθρόοι νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν ῥάχιν μας τὸ σάγμα τοῦ στρατιώτου, ἕτοιμοι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος νὰ πέσωμεν, ἔστω καὶ μὲ τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ σηκωθῶμεν ὑστερώτεροι ὡς τόσοι ἄλλοι. Καὶ ἀφήσαμεν ἐρήμους καὶ ὀρφανοὺς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, καὶ θ' ἀφίνομεν καὶ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα, ἂν ἡ Πρόνοια ἤτις ἐδώρησε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺ καθηγητὰς τὴν ἰδιότητα τοῦ τεκνοποιεῖν, δὲν ἠρνεῖτο εἰς ἡμᾶς τὸ χάρισμα τοῦτο.

Τὰ προτερήματά μας εἶναι γνωστὰ εἰς ὑμᾶς, κύριε Ὑπουργέ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἀείποτε μὲ τὴν φυλήν μας τόσας φιλικὰς σχέσεις, ὥστε κατηντήσαμεν νὰ θεωρῶμεν πάντοτε τοὺς διέποντας τὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας ὡς ἀδελφοὺς καὶ ὁμοφύλους. Γεννώμενοι, κατὰ νόμον τῆς φύσεως εἰδικοί, ἐξ ἑτεροειδῶν γονέων, κληρονομοῦμεν ἐκ τοῦ πατρὸς τὸ ἀρειμάνιον θάρρος τὸ ἐμπρέπον εἰς τὸν ἕλληνα στρατιώτην καὶ ἐκ τῆς μητρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ ἀγόγγυστον ὑπομονὴν, ἥτις εἶναι τὸ πρωτεῦον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἕλληνος πολίτου. Ἡ ἐπιμονή μας εἶναι παροιμιώδης, καὶ μόνη ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, ζητοῦντος νὰ μεταφέρῃ τὴν θάλασσαν μέχρι τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς αὐτήν.

Καὶ ὅπως εἶναι γνωστὰ τὰ προτερήματά μας, καὶ αἱ ἐκδουλεύσεις ἐπίσης ἡμῶν δὲν διαλανθάνουσι βεβαίως Ὑμᾶς. Ὑπεβλήθημεν εἰς κόπους, εἰς θυσίας, εἰς στερήσεις, ἀνωτέρας τῶν δυνάμεων καὶ αὐτοῦ τοῦ Πύρλα, ἀφιλοκερδῶς καὶ ἀγογγύστως. Ὑπεφέραμεν τὴν πεῖναν, τὸν καύσωνα, τὰς πολυώρους ἀσκήσεις. Ἰσοπεδεύσαμεν μὲ τοὺς πόδας μας τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως· παρέστημεν εἰς τὰς τελετὰς ἀκίνητοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, καταπίνοντες τὴν σκόνην, ὡς νὰ ἤμεθα θαμῶνες τακτικοὶ τοῦ Καφενείου τοῦ Γιαννοπούλου, ἐσυνοδεύσαμεν τοὺς νεκροὺς μέχρι τῆς τελευταίας κατοικίας, καὶ ἂν δὲν μᾶς προελάμβανεν ὁ κ. Φιλήμων, θὰ ἐξεφωνοῦμεν καὶ τὸν ἐπικήδειον πρὸς αὐτοὺς λόγον. Ἐπιστρέφοντες δὲ τὸ ἑσπέρας πολλάκις κατάκοποι καὶ νήστεις εἰς τὸ ταπεινὸν οἴκημά μας, ἔχοντες εἰς τὰ ὦτά μας ἔνυλα τὰ γενικὰ προστάγματα τῶν ἀρχηγῶν, δὲν εὑρίσκομεν οἶμοι! τὴν τροφήν μας, τὴν ὁποίαν ἔτρωγον ἄλλοι ἔχοντες δύο μόνον πόδας νὰ θρέψωσι, καὶ ὠδηγούμεθα ἄκοντες καὶ μόλις βαδίζοντες πρὸς τὸν ἰατρὸν, ὅστις μᾶς διώριζε φάρμακα, ἐκδόρια καὶ ἄλλας ἀνωνύμους ἐγχειρήσεις. Καὶ ὅμως τίποτε δὲν ἐζητήσαμεν, οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἐλάβομεν δι' ὅλας αὐτὰς τὰς ἐκδουλεύσεις μας, οὐδέποτε παρεπονέθημεν, οὐδέποτε προσεπαθήσαμεν νὰ ἀποφύγωμεν τὰς κακουχίας. Ἐρευνήσατε εἰς τὰ ταμεῖα, καὶ δὲν θ' ἀνεύρητε οὐδεμίαν ἀπόδειξιν ὑπογεγραμμένην παρ' ἡμῶν διὰ μισθὸν ἢ δι' ἄλλο τι ἔξοδον. Ἐρωτήσατε τοὺς σωματάρχας καὶ θὰ ἴδητε ὅτι οὐδέποτε παρουσιάσθημεν πρός τινα αὐτῶν διὰ νὰ ἐκφράσωμεν παράπονα ἢ παρατηρήσεις. Ἐρωτήσατε τὴν Ἀνωτάτην ἐπιτροπὴν καὶ θὰ ἴδητε ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἐνεφανίσθη ποτὲ ἐνώπιον αὐτῆς διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσίν του λόγῳ ὑγείας. Αἱ ψυχαὶ τῶν τουφεκισθέντων συντρόφων μας ἐπεσκέπτοντο ἡμᾶς καθ' ὕπνους καὶ μᾶς παρηγόρουν λέγοντές μας ὅτι ὁ Ὕψιστος ἐδέχθη αὐτοὺς εἰς τοὺς κόλπους του καὶ τοὺς εἰσήγαγε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Παράδεισον, ἀμείβων αὐτοὺς δι' ὅσας στερήσεις ἔπαθον ἐν τῇ γῇ. Ἂν δὲ ἐνίοτε ἠγανάκτει τις ἐξ ἡμῶν, καὶ δι' ἑνὸς λακτίσματος ἔθραυε καμμίαν κνήμην, ἦτο καὶ εἶναι συγγνωστὸς, ἀφοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Δεληγιάννην ἐπιτρέπεται ἐνίοτε νὰ θυμώνῃ.

Ὅτε δὲ ἐπέστη ἡ κρίσιμος καὶ ἱερὰ στιγμὴ τοῦ ἀγῶνος, ἠλεκτρισθέντες καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν ἄρθρων τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος» μετέβημεν εἰς τὰ σύνορα, σύροντες προθύμως τὰ βαρέα τηλεβόλα καὶ τὰς ἀποσκευάς, καὶ ἀναφωνοῦντες τὸ ἀεὶ οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.» Παρευρέθημεν εἰς ὅλας τὰς συμπλοκάς, εἰς τὰς ἐκ τοῦ συστάδην μάχας, εἰς τὰς πολιορκίας καὶ ἄλλα ἀξιομνημόνευτα γεγονότα τῆς ἐνδόξου αὐτῆς ἐκστρατείας καὶ ἀνεγνώσαμεν πάσας τὰς ἐκθέσεις ἃς ἔπεμπε τακτικῶς εἰς τὴν Ἐφημερίδα ὁ ἐπίστρατος κ. Παπαμιχαλόπουλος, παρασχόντες σπουδαίας ἐκδουλεύσεις εἰς τὸν ἀγῶνα, διότι ἄνευ ἡμῶν ὅσα ἄλλα κτήνη καὶ ἂν διέθετεν ὁ στρατηγὸς Σοῦτσος, οὐδὲ ἐπὶ ἓν βῆμα ἠδύνατο νὰ προχωρήσῃ. Κατὰ δὲ τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὰς κατακτηθείσας ἐπαρχίας, εἰσήλθομεν μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρύοντες πρῶτοι ἡμεῖς, καὶ πρώτους ἡμᾶς ἠσπάσθησαν οἱ ἐλευθερωθέντες ἀδελφοί μας, καὶ πρῶτοι ἐδέχθημεν τὰς εὐλογίας τῶν ἐπισκόπων καὶ ἠκούσαμεν μετὰ συντριβῆς τὰ ποιήματα τῶν διδασκαλισσῶν καὶ τοὺς λόγους τῶν ῥαβδίνων, καὶ ὑπεδέχθημεν ὑψοῦντες τὰς οὐράς μας τὸν γηραιὸν πρωθυπουργὸν καὶ ἐχρεμετίσαμεν ἐκ φρίκης μαθόντες τὰ τηλεγραφήματα τοῦ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Τηλεγράφου.»

Ἀντὶ πασῶν δὲ τούτων τῶν θυσιῶν, ἀντὶ νὰ λάβωμεν ὡς περισμένομεν τὴν δέουσαν ἀμοιβὴν, μανθάνομεν αἴφνης ὅτι πρόκειται ἡ Κυβέρνησις νὰ μᾶς πωλήσῃ! Καὶ μήπως εἴμεθα ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ Διευθυνταὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου διὰ νὰ πωλώμεθα; Εἴμεθα ἡμίονοι Ἕλληνες, ἀπόγονοι τῶν ἡμιόνων τοῦ Περικλέους, καὶ ἀπεκτήσαμεν ἱερὰ δικαιώματα ἀγωνισθέντες ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Νὰ πωληθῶμεν, διὰ νὰ περιέλθωμεν εἰς χεῖρας χωρικῶν καὶ ἀμαξηλατῶν, διὰ νὰ γείνωμεν ἐξ ἀγεροῶχων πολεμιστῶν ταπεινοὶ καὶ ἄσημοι πολῖται, διὰ νὰ σύρωμεν τὸ ἄροτρον ἢ τὴν ἅμαξαν καὶ νὰ γυρίζωμεν τὸν μύλον! Εἶνε ἀδικία τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ν' ἀνεχθῶμεν, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἥτις προστατεύει καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξ ὁλοκλήρου ὄνους, πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα ὄνοι μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῶμεν νὰ καταπατηθῶσι τὰ δικαιώματά μας καὶ θὰ ὑποδεχθῶμεν διὰ λακτισμάτων τοὺς μέλλοντας νὰ διατελέσωσι τὴν διαταγήν της.

Δι' ἄλλου τρόπου ὀφείλει νὰ μᾶς ἀνταμείψῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν ἀναγνωρίζῃ τὰ δίκαιά μας, καὶ ἂν ἐπιθυμῇ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ, ἐπιστάσης τῆς εἰρήνης. Ἡ Βουλὴ διελύθη· διατί νὰ προστρέξῃ εἰς νέας ἐκλογὰς καὶ νὰ μὴ ἐκλέξῃ μεταξὺ ἡμῶν διακοσίους φιλοπάτριδας καὶ εὐπειθεῖς ἡμιόνους, οἵτινες ἐπὶ τέλους ἄφωνοι ὄντες δὲν θὰ τῇ παράσχωσι πολλὰς δυσκολίας; Εἰς τὸ Λογιστήριον ἐκενώθησαν θέσεις· ἰδοὺ ἡμεῖς, οἵτινες ἐνῷ ἔχομεν τέσσαρας πόδας, δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν χεῖρα διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ φρετρισθῶμεν. Τὸ Πανεπιστήμιον στερεῖται καθηγητῶν· εἴμεθα ἐδῶ ἡμεῖς, χωρὶς παιδείαν ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀξίωσιν τοὐλάχιστον. Πάμπολλαι ἐπισκοπικαὶ θέσεις εἶναι κεναί· ἃς ἀναμνησθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα εὐνοῦχοι ἐκ φύσεως.

Ἂν δὲν λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις τὰ δίκαια ταῦτα παράπονά μας καὶ προβῇ εἰς τὴν αὐθαίρετον ἀπόφασίν της, θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν λυπηρὰν θέσιν, Κύριε Ὑπουργὲ, ἢ νὰ ἀκούσωμεν τὰς προτροπὰς τῆς Ὥρας καὶ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων, ἢ νὰ αὐτοχειριασθῶμεν γινόμενοι συνδρομηταὶ τοῦ «Τηλεγράφου.»

Εὐπειθέστατοι

Οἱ 1500.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς,

Bobb.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

—

Καταγινόμεθα ὀλίγον μὲ τὴν Στατιστικήν; Μοῦ ἀρέσει τόσον πολὺ ἡ ἐπιστήμη αὐτή. Μόνον καὶ μόνον, διότι μὲ αὐτὴν γίνεταί τις εὐκολώτερον σοφὸς παρὰ μὲ καμμίαν ἄλλην. Διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσητε, οὐδὲν ἕτερον ἀπαιτεῖται εἰμὴ μνήμη. Καὶ μνήμην ἔχουσιν οἱ πετεινοί, οἱ κύνες, αἱ χελιδόνες καὶ οἱ μύρμηκες. Δύνασθε λοιπὸν καὶ σεῖς, δεσποινίδες μου, νὰ γίνητε ὁπόταν θελήσητε σοφαί· διότι πιστεύω νὰ ἔχητε τόσον ἐγκέφαλον ὅσον καὶ μία χελιδών.

Ἀρκεῖ νὰ λάβητε τὴν τυχοῦσαν Στατιστικήν, τὸν Κετελὲ ἢ τὸν Βάγνερ ἢ καὶ τὸν ἡμέτερον κ. Μανσόλαν, νὰ ἀνοίξητε τὴν τυχοῦσαν σελίδα, νὰ τὴν ἀπομνημονεύσητε, νὰ ἀνοίξητε καὶ μίαν ἄλλην, νὰ ἀπομνημονεύσητε καὶ αὐτήν, ὡς νὰ ἦτο ποίημα Παράσχου, νὰ ἀνοίξητε καὶ τρίτην, νὰ ἀποστηθήσητε καὶ τὴν τρίτην, ὡς νὰ ἦτο καμμία ἀνησία τοῦ Οἰκονόμου ἢ τοῦ Δουζίνα, καὶ κατόπιν βεβαρυμένη ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς καὶ τὰ γεγονότα αὐτά, ὡς τὰ ὀνομάζουσιν οἱ καλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι, νὰ παρουσιασθῆτε εἰς κύκλον ἢ συναναστροφήν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ σᾶς δοθῇ ἀφορμὴ νὰ δείξετε τὴν σοφίαν σας.

Θὰ τύχῃ ἴσως ὁ λόγος περὶ αὐτοκτονίας—ὄχι τοῦ κυρίου Σιοῦμαν, αὐτὴ εὐτυχῶς δὲν συνετελέσθη δι' ἔλλειψιν ἴσως χρόνου. Ἀμέσως, πηδηχτή μου δεσποινίς, θὰ ἐνθυμηθῆτε τὴν σελίδα σας, θὰ πεταχθῆτε ἐπὶ τῆς καρέγλας σας, θὰ πετάξητε τὸν ἄβρόν σας κόλπον, θὰ τανύσητε τοὺς ὡραίους σας ὀφθαλμοὺς καὶ θὰ εἰπῆτε μὲ τὴν κόκκινήν σας γλῶσσαν τόσον ἡδυπαθῶς προστριβομένην εἰς τὰ πλέον κόκκινα χείλη σας:

— Ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συμβαίνουσιν αἱ περισσότεραι αὐτοκτονίαι εἶναι ἡ Ἀγγλία, διότι ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἶναι μελαγχολικὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπιρρεπεῖς εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ θανάτου· ὁ δὲ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον συμβαίνουσιν αἱ ὀλιγώτεραι αὐτοχειρίαι εἶναι ἡ Ἑλλὰς, διότι ἐδῶ ὁ οὐρανὸς εἶναι γελαστὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι ἐπιρρεπεῖς εἰς κἀνὲν εἶδος θανάτου. Ἀπόδειξις ὁ κ. Σιοῦμαν, ὅστις ἠθέλησε νὰ αὐτοκτονήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε.

Εἰς ἄλλην συναναστροφὴν θὰ ἔλθῃ ὁ λόγος περὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων. Ἂν καὶ δυσάρεστον τὸ θέμα, ἀλλὰ σύ, σιτόχρους μου ἀναγνώστρια, ἐνθυμουμένη πόσους ἐτρέλλανε μόνον μία ἐρωτικὴ τῆς κεφαλῆς σου κλίσις, μόνον ἓν εὖμα ἐκ τῆς κυματοθήκης τοῦ . . . . . κορσέ σας, θὰ θελήσητε νὰ ἐπιδείξητε καὶ ἐδῶ τὰς γνώσεις σας καὶ ἐξ ἐφόδου, μὲ τὴν εὐάρεστον ἐπιπολαιότητα τὴν διακρίνουσαν ὑμᾶς καὶ τὰς ὁμοφύλους σας, θὰ εἴπητε:

— Ἡ στατιστικὴ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ νοσήματα αὐτὰ νέμονται περισσότερον τὴν τάξιν τῶν ἀγάμων, παρὰ τὴν τῶν ἐγγάμων.

Βάν τις ἐκ τῆς συναναστροφῆς αὐθάδης — καὶ ἂν ἤμην ἐκεῖ παρὼν, ἔσο βεβαία, χελιδών μου, ὅτι ὁ αὐθάδης θὰ ἤμην ἐγὼ—σᾶς ἐρωτήσῃ:

— Καὶ ποῦ ἀποδίδετε τοῦτο, δεσποινίς μου;

Εἶμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀπαντήσητε πεζότατα:

— Διότι ὁ ἔγγαμος ἔχει τόσαις δουλειαῖς, τόσαις φροντίδαις ὥστε δὲν εὑρίσκει καιρὸν νὰ τρελλαθῇ.

Ἐνῷ οἱ καϋμένοι οἱ ἄγαμοι ἀφιερόνουν ὅλον τὸν καιρόν των ἵνα τρελλαίνωνται διηνεκῶς μὲ τοὺς ἀμυγδαλωτοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς μιᾶς, μὲ τὸ εὔγραμμον τῆς ἄλλης, μὲ τὸ βάλσιμο τοῦ καπέλλου τῆς τρίτης, μὲ τὴν κνήμην, συγγνώμην, μὲ τὸ πόδι ἤθελα νὰ εἴπω, mais lorsqu' on voit le pied, la jambe se devine, τῆς τετάρτης καὶ τότε μόνον ξετρελλαίνονται ὅταν *ὑπανδρευόμενοι* — συγχωρήσατέ μοι τὸν σολοικισμὸν αὐτὸν, διότι, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, αἱ γυναῖκες ὅταν παύσουν νὰ ἦναι κόραι λαμβάνουν ἀνδρικώτερον χαρακτῆρα — ἀνακαλύψωσιν ὅτι ὑπὸ τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο Νινὶς καπέλλο κρύπτεται ἕνα κεφάλι, μὰ ἕνα κεφάλι, ποῦ εἶναι... τί νὰ σᾶς πῶ, γιὰ σπάσιμο, ὡς νὰ ἦτο κρατὴρ καμπανίτου καὶ ὁ σύζυγος ἐξ ἐκείνων οἵτινες, ὅταν μεθύουν, ἐπιθυμοῦν νὰ σπάνουν.

Βλέπετε ποῦ παρεσύρθην· αὐτὰ παθαίνω ὅταν μπλέκω μὲ ἀναγνωστρίας· ἐνῷ ὅταν μπλέκω μὲ ἀναγνώστας, ἐκλαμβάνω εὐτύχημά μου ὅταν κατορθώσω νὰ τοὺς ξεφύγω.

Ὅλη αὐτὴ ἡ κομψὴ φλυαρία ἦτο προοίμιον, διότι σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς Στατιστικῆς ὡς Ἐπιστήμης, ἀλλὰ περὶ τῆς *Στατιστικῆς τῆς Ἑλλάδος*, ἣν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Βλέπετε πόσον μὲ ἠδικήσατε ἐκλαβόντες με ὡς ἐλαφρολόγον, ἐνῷ ἐγὼ καταγίνομαι μὲ τόσον σπουδαῖα πράγματα.

*
* *

Ἐν πρώτοις, κύριοι, σᾶς ἐκφράζω ὅλην τὴν λύπην μου διότι ὁ κ. Μανσόλας — καθ' οὗ, ὡσεὶ προαισθανόμενος ὅτι μίαν ἡμέραν θ' ἀκούσω παρ' αὐτοῦ κἀνὲν μεγάλο κακὸν, ἕτερον πάντοτε τρυφεράν τινα ἀντιπάθειαν — μᾶς ἀναγγέλλει μὲ ἀριθμοὺς εἰς τὸ χέρι ὅτι νοῦξήσαμεν οἱ Ἕλληνες κατὰ 221,576 ἄτομα.

Θεέ μου! Καὶ ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἐτρόμαζα μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ 1870! Τίς οἶδε μεταξὺ τῶν ὑπερδιακοσίων αὐτῶν χιλιάδων πόσοι Λεβίδαι, πόσοι Τσιβανόπουλοι καὶ πόσοι Κουμουνδουρίσκοι συμπεριλαμβάνονται! Κυρίαι μου, πάντοτε σᾶς ἐφοβούμην, ἀλλὰ δὲν σᾶς εἶχα καὶ τόσον εὐτόκους, τόσον ἀρρενομανεῖς, ὥστε ἐντὸς δεκαετίας νὰ μᾶς γεννᾶτε διακοσίας χιλιάδας Ἑλληνόπουλα. Μὰ δὲν συλλογίζεσθε τί θὰ τὰ κάμωμεν; Μία εἶναι ἡ θέσις τοῦ πρωθυπουργοῦ, διακόσιαι τῶν βουλευτῶν, τριακόσιαι τῶν δη-

μάρχων, ἄλλαι τόσαι τῶν Νομαρχῶν καὶ τῶν Ἐπάρχων, ἑκατὸν τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, πέντε δέκα τῶν Ἐπισκόπων καὶ δὲν ξεύρω πόσαι τῶν Βελενδζῶν, ἐννοῶ τῶν Ταμιῶν. Καὶ τὰ Ἑλληνόπουλά μας μόνον αὐτὰς τὰς θέσεις ἐπιδιώκουσι καὶ δι' αὐτὸ σπουδάζουσι τὴν σοβαρὰν ἐπιστήμην τῶν νόμων, ἐξ ἧς καὶ ὑφ' ἧς ἔπειτα μορφοῦται ἡ μεγάλη παρ' Ἕλλησι τάξις τῆς ἀνομίας.

Γνωρίζετε ποσοστὴ ἔρχεται ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν ἄλλων κρατῶν εἰς τὴν βαθμολόγησιν τῆς ταχύτητος, τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ; Τρίτη, κύριοι. Πρώτη ἡ Σερβία, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστὸν, τὰ προϊόντα εἶναι χοῖροι καὶ ἄνθρωποι, δευτέρα ἡ Ἀγγλία, ἥτις ἔχει τόσον χρυσίον, ὥστε νὰ θρέψῃ τὰς ἰδικάς της καὶ πέντε ἀκόμη ἐθνῶν γεννήσεις καὶ τρίτη—μάλιστα, ἡ Ἑλλάς. Καὶ διατί τόση βία εἰς τὸ αὐξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι, κυρία Ἑλλάς; Μήπως ἐπερίσσευσεν ὁ πλοῦτός σου; Μήπως βιάζεσαι νὰ παραδώσῃς πολίτας εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ κ. Κουμουνδούρου; Μήπως ποθεῖς ν' αὐξήσῃς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κ. Μιστριώτου; Μήπως ἐπόθησες νὰ παραγάγῃς Κλητῆρας διὰ νὰ τοὺς τοποθετοῦν ὁ κ. Σκουζὲς καὶ ὁ κ. Κατσανδρῆς; Μήπως ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή σου ν' αὐξηθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ κ. Κότταρη καὶ τοῦ κ. Σταμούλη; Μήπως ἠθέλησες νὰ προετοιμάσῃς νύμφας διὰ τὸν κ. Μιρμιλίγκον, τὸν κ. Λαυρεντιὲφ καὶ τὸν κ. Σιοῦμαν; Μήπως σ' ἐκέντησεν ἡ φιλοδοξία ν' αὐξήσῃς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Βύρωνος, νὰ ἔχωμεν δεύτερον 'Ραζῆν, ὅστις ἐὰν δὲν κωλυθῇ θὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἂν κωλυθῇ δὲν θὰ ὁμιλήσῃ; Ἤ, ἐκγαλλισθεῖσα καθ' ὅλα, θέλεις νὰ δημιουργήσῃς εἰς τοὺς κόλπους σου καὶ τάξεις γριζετῶν, κοκοτῶν, κοκοντετῶν καὶ ὅλην αὐτὴν τὴν τάξιν τῶν κόκκων ἐκ τῶν ὁποίων ἔπειτα βλαστάνουσι τὰ ἱερὰ Καταστήματα, τὰ ὁποῖα διευθύνουσιν οἱ κύριοι Μπαλάνοι;

Ἄ! Ἑλλὰς, Ἑλλὰς, ἄλλοτε ἦσο καλλίτοκος, τώρα εἶσαι πολύτοκος καὶ πολύτοκοι εἶναι καὶ οἱ χοῖροι, ἡ κουνέλαις, ἡ γάταις καὶ ἡ φυλλοξήρα. Ἂν ἀντὶ τῆς δυνάμεως ἢ μᾶλλον τῶν δυνάμεων, ἃς βεβαίως κατέλυσες διὰ νὰ γεννήσῃς διακοσίας χιλιάδας ἀνωνύμων ὄντων, ἂν ὅλον αὐτὸν τὸν ὠκεανὸν τῆς κτηνώδους ἡδυπαθείας εἰς ἣν ἔπλευσεν διὰ νὰ παραδώσῃς εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐκ τοῦ μηδενὸς τόσας ὑπάρξεις, τὸν συνεκέντρους εἰς μίαν σταγόνα παραδεισίου ἡδονῆς καὶ ἐγέννας ἕνα Περικλῆ, ἐφώτιζες δὲ τοὺς ὑπάρχοντας Ἕλληνας νὰ ἀναγνωρίσωσι τὸν νέον βασιλέα τῆς διανοίας των, θὰ ἀνέκτας ἀμέσως δύναμιν, ὡς ἐὰν ὁ πληθυσμός σου ἀπετελεῖτο οὐχὶ ἐκ δύο, ἀλλ' ἐκ πέντε ἑκατομμυρίων.

Τώρα μὲ τὰς διακοσίας αὐτὰς χιλιάδας ἐξακολουθεῖς νὰ βαστάζῃς τὸν ῥυπαρώτερον ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς ἀγκάλας σου καὶ μὲ τὴν θέαν ἢ τὸ θέαμα ἐκείνου νὰ χάνῃς καὶ καλλονὴν καὶ αἴγλην καὶ καταγωγὴν καὶ σεμνότητα.

*
* *

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρομεν τὴν λουλουδέναν ἐκείνην νῆσον, τὴν ἐξάγουσαν κιθαρῳδοὺς, σταφίδα, μπουγαρίνια, καλλονὰς καὶ τὸν Δομβάρδον, τὴν ἀνθισμένην Ζάκυνθον, ἥτις ἀποτελεῖ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν, διότι ἐν ᾧ ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ παρουσιάζεται εἰς ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας, εἰς τὸν νομὸν Ζακύνθου παρατηρεῖται ἐλάττωσις κατὰ 35 ἄτομα, ἤτοι κατὰ 0,10 τοῖς 100.

Ἡ δυστυχία εἶνε φοβερὰ ὀλίγον, διότι ἐχάσαμεν 35 Ζακυνθίους, τόσον εὐαρέστους δηλαδὴ συμπολίτας. Ἐν παρενθέσει λέγομεν ὅτι ὁ εὑρὼν αὐτοὺς ἃς μᾶς τοὺς φέρῃ εἰς τὸ Γραφεῖον, διὰ νὰ στήσουν ἀμέσως μίαν *συμφωνίαν*, ἀφέντη μου!

Ἡ παράδοσις βεβαίως θὰ λέγῃ μίαν φορὰν ὅτι ἀφοῦ ἄπαξ ἡ Ζάκυνθος ἐγέννησε τὸν Δομβάρδο της, ἡ *μητρική* της δύναμις ἐξησθένησε καὶ ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ἡ ἐν αὐτῇ ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ της.

Ἀλλ' ὁ ζήσας ὀλίγον ἐν τῇ νήσῳ τῶν σμπάρων καὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπὸ τῆς *Πλατείας* τοῦ *Ποιητοῦ* ἁλιεύσας ὀδηγὸν καὶ ἀναδραμὼν περὶ ὥραν 7ην Μ. Μ. τὴν *Πλατεῖαν Ρούγα* της καὶ συναντήσας καθ' ὁδὸν ὅλας τὰς ὡς σελίνας προβαλλούσας ὑπὸ τὰ ποιητικὰ ἐκεῖνα μανδηλόνια Ζακυνθινὰς, μὲ τὰς ὁποίας κάλλιστα δύνασαι νὰ ἔλθῃς εἰς ἄμεσον συνεννόησιν, καὶ ἀκολούθως εἰσελθὼν εἰς κύκλον ἐγχωρίων καὶ ἀκούσας τὰ κατορθώματα τοῦ καθενὸς μὲ τὰς *σπητωμένας* του—θεσμὸν γάμων ἀγάμων, τὸν ὁποῖον ἡ λοιπὴ Ἑλλὰς ἀγνοεῖ, τότε βεβαίως ἐξηγεῖ αὐτὴν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Ζακύνθῳ καὶ ἂν εἶναι ὀλίγον ἀπαισιόδοξος εὔχεται οὕτω ἡ Ἑλλὰς ὅλη νὰ *σπητωθῇ* ὡς ἡ Ζάκυνθος διὰ νὰ *ξεσπητωθῇ* μίαν ὥραν ἀρχήτερα.

Κρῖ-κρῖ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ.

Πρὸ πολλοῦ διεδόθη εἰς τὴν πόλιν μας ἡ τραγικὴ λύσις ἀτυχοῦς συνοικεσίου.

Ὁ σύζυγος ἦτο ξένος, ἀνταποκριτὴς τὸ ἐπάγγελμα—οὕτως ἐλέγετο τοὐλάχιστον ἐν Ἀθήναις—ἀγνώστου καταγωγῆς—τυχὼν μνείας ἐν τῇ *Ἐφημερίδι*, συνήθως προαγούσῃ εἰς φῶς ὅλους τοὺς Ζαμπατάκηδες τῆς ἑλληνικῆς ὑφηλίου καὶ παρασημοφορηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὅστις μίαν ἡμέραν θὰ περιβάλῃ τὸν ἀργυροῦν ἢ τὸν χρυσοῦν καὶ τὸν σκύλον του ἀκόμα. Καὶ μὰ τὸ ναὶ, τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶναι τόσῳ ἀποκρουστικὸν, ὅσον ἡ παρασημοφόρησις τοῦ κ. Ῥαζικότσικα. Ἦτο ὑψηλὸς, ἦτο ξανθὸς, εἶχε παράστημα καὶ κινήσεις ἀγύρτου, φαβορίτας τυχοδιώκτου, ὡμίλει ὅμως τὴν γαλλικὴν, ἐλέγετο Ρῶσος, ἐκράτει ὑπὸ μάλης χαρτοφυλάκιον καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐπέστελλεν εἰς ρωσικὴν ἐφημερίδα ἐπιστολὰς πολὺ φιλελληνικάς.

Ἡ σύζυγος ἦτο Ἀθηναία, πολὺ νέα, ἀνεπτυγμένη, ὡς ἐλέγετο, μελαγχροινὴ, γλυκυτάτους, μαύρους ὀφθαλμοὺς, πλούσιον κόλπον, ὀλίγον ἀναιμικὴ, μᾶλλον μικροκαμωμένη. Ἡ ἔκφρασίς της δὲν ἦτο οὔτε κόρης, οὔτε γυναικός· ἦτο ὀλίγον ὑποκριτική.

Πῶς συνηντήθησαν ἀγνοῶ· ἀλλ' οὔτε ἐζήτησά ποτε νὰ μάθω.

Ἐνθυμοῦμαι μόνον ὅτι ἀναβαίνων τὸν παρελθόντα Μάϊον ἢ τὸν Ἰούνιον ἐκ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ γάμου τούτου, ὅστις ἦτο τότε ἐπικείμενος καὶ λαβὼν μέρος εἰς τὴν κουβένταν κατεδίκασα μὲ τὴν συνήθη μου παῤῥησίαν αὐτοῦ τοῦ εἴδους τοὺς γάμους, τῶν ἑλληνίδων δηλαδὴ πρὸς ξένους, οὐδὲν ἄλλο προσὸν ἔχοντας ἢ μόνον διότι ὁμιλοῦσι ξένην γλῶσσαν. Ἀντέκρουον ἄλλον, ὅστις ἦτο εἰδικῶς ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐγὼ δὲν ἐτόλμων ν' ἀποδοκιμάσω, μὴ ἔχων οὐδὲν πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Κατέκρινα ὅμως τὴν ἐπιπολαιότητα τινῶν δεσποινίδων μας, αἵτινες τρελλαίνονται

ἀπὸ τὰ γαλλικὰ, ὅπως ἄλλαι τρελλαίνονται ἀπὸ τὰ γαλόνια, χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ εὐτυχία ἐν τῷ γάμῳ δὲν δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ οὔτε ἀπὸ ἓν ἢ δύο χρυσᾶ σειρήτια, οὔτε ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσαρας σελίδας τῆς μεθόδου τοῦ Ὀλλενδόρφου.

Παρῆλθεν ἔκτοτε καιρός· ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος γάμος ἐτελέσθη πανηγυρικώτατα· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ γάμου οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν—ἀγνοῶ εἰς ποῖον εἶχεν ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦ φιλέλληνος ἐξ Ἀθηνῶν ἀνταποκριτοῦ—καὶ μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὸ γνωσοῦν διαφοράκι τῶν ἐγχωρίων φύλλων μας ὅτι ὁ Κύριος *** καὶ ἡ Κυρία *** ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενοι κτλ. οἱ ἀθηναῖκοὶ τοῖχοι ἀνήγγελλον τὸν θάνατον τῆς ἀτυχοῦς μητρὸς τῆς νέας.

Ἡ νεκρώσιμος ἀγγελία δὲν προσδιώριζε τὸ εἶδος τῆς νόσου ἐξ ἧς ἐτελεύτησεν, ἀλλ' ἐγὼ αὐθωρεὶ ἀνεμνήσθην τὸ εἶδος τοῦ γάμου καὶ χωρὶς νὰ εἶμαι ἰατρὸς συνεσχέτισα τὴν χαρὰν καὶ τὸν θάνατον.

Παρῆλθον πάλιν μῆνες καὶ εἰς τὴν ἀκοήν μου ἐσύριζεν ἡ εἴδησις ὅτι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, κατὰ τοὺς μὲν ἐν Ἰταλικῇ πόλει, κατ' ἄλλους ἐν Βιέννῃ, ὁ σύζυγος ἐγκατέλιπε τὴν σύζυγον μόνην ἐντὸς ξενοδοχείου, τηλεγραφήσας τὸν πατέρα τῆς νέας νὰ σπεύσῃ εἰς παραλαβήν της.

Κυκλοφορεῖ καὶ ἄλλη ἔκδοσις τραγικωτέρα τῆς πρώτης, ἣν δὲν τολμῶμεν νὰ ἀναγράψωμεν ἐν ταῖς στήλαις μας. Ἂς τὴν ἀφήσωμεν ὅταν πρῶτον ἐξακριβωθῇ καὶ ὅταν ἔπειτα πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἐκτραγώδησις τῆς τύχης ἑνὸς θύματος δύναται νὰ σώσῃ ἄλλα.

Διότι ἂν δὲν μᾶς ἀπατᾷ ἡ ἀθηναϊκὴ φήμη, ἡ καλὴ νέα δὲν εἶναι τὸ πρῶτον θῦμα. Ἐν τινι οἰκίᾳ ἢ ξενοδοχείῳ — ἐντὸς τῶν κλειτῶν Ἀθηνῶν—διεδραματίσθη ὑπό τινος ἥρωος τῆς ἐπαναστάσεως—ξένου—κόμητος — ὁλόκληρον χρηματολογικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ τὴν πρόφασιν καὶ τὸ προσωπεῖον γάμου. Μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δράματος ὑπάρχουν τόσαι ἀναλογίαι, οἷαι θὰ ὑπῆρχον ἂν τὴν αὐτὴν τραγικοφανταστικὴν ὑπόθεσιν τῆς Μάρτυρος Αἰκατερίνης τὴν ἐπραγματεύοντό ὁ κ. Δὲ Κάστρος καὶ ὁ μακαρίᾳ τῇ λήξει Μοντίνης. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν τὸ ἐγχώριον στοιχεῖον δὲν ἔδειξε τόσην βλακείαν ὅσον ἐν τῇ ἄλλῃ, ἐνῷ εἰς ἀμφοτέρας οἱ δύο ξένοι ἐξεδήλωσαν τὴν αὐτὴν εὐφυΐαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἄγνοι Εὐρωπαῖοι, καταχρώμενοι τῆς πληθύος των, διαλαλοῦσιν ὡς ἑλληνικὸν προϊόν.

Ἀπεκαλύψαμεν σήμερον μίαν μικρὰν κοινωνικὴν σελίδα τῶν συγχρόνων Ἀθηνῶν· ἐνῷ ἀπὸ τοιαύτας σελίδας ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ Βιβλίον ὀγκωδέστερον τῆς κεφαλῆς τοῦ τέως βουλευτοῦ Κερκύρας κ. Νικοκάβουρα. Ἡ πολιτικὴ —καὶ τί πολιτική, φρῖξον ἥλιε—ἀπορροφᾷ ἐδῶ τὰ πάντα· καὶ ὑπὸ τὸν ῥυπαρὸν αὐτῆς μανδύαν κρύπτονται τόσα κοινωνικὰ ἕλκη, περὶ ὧν οὐδὲ κυβέρνησις, οὐδὲ κοινωνία, οὐδὲ τύπος, οὐδὲ κλῆρος μεριμνᾷ. Ὁ κ. Λάτας ἐνασχολεῖται διὰ τῆς *Σιὼν* του νὰ μᾶς μάθῃ ἑβραϊκὰ, ἔφριξα δὲ προχθὲς μὲ τὴν γραφικὴν γλῶσσαν, ἀναγνοὺς ἐν τῇ *Σιὼν* ὅτι τὸ γυναικεῖον στῆθος—αὐτὸ ὅπερ ἀναπληροῖ ὅλα τὰ εἴδη τῆς παγκοσμίου ποιήσεως—ὀνομάζεται ἑβραϊστὶ *χέκ*. Ἂς μᾶς ἔλειπεν ἡ γνῶσις αὐτὴ, κύριε Λάτα, ἐκτὸς ἐὰν καὶ σὺ μαίνεσαι διὰ τὸ *χέκ*.

Ἀλλὰ καὶ ἡ σελὶς αὐτὴ δὲν ἀρκεῖ, ἀγαπηταὶ δεσποινίδες μου, νὰ σκέπτησθε ἐν τῷ μέλλοντι σοβαρώτερον περὶ τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς τύχης σας; Δὲν θέλομεν νὰ σᾶς ὑπομνήσωμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ καὶ τῆς τύχης αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ διάπλασις ὁλοκλήρου κοινωνίας, διότι μπορεῖτε νὰ μᾶς πῆτε ὑψοῦσαι χαριέντως τὸν ὦμόν σας — Καὶ τί μᾶς μέλει; — Ἀλλὰ σᾶς ὁμιλοῦμεν ἐν ὀνόματι τοῦ ἰδικοῦ σας συμφέροντος καὶ τῆς ἰδικῆς σας εὐδαιμονίας.

Σᾶς ἐρωτῶμεν: τί ἔγιναν ἐν τῷ μικρῷ δράματι ὅπερ σᾶς ἐξιστορήσαμεν τὸ παράσημον τοῦ κ. Κουμουνδούρου, οἱ ἔπαινοι τοῦ κ. Καμπούρογλου καὶ τὰ γαλλικὰ τοῦ ἰδίου;

Καὶ περιμένομεν νὰ ἐνθυμηθῆτε τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν, ἄν ποτε σᾶς τύχῃ νὰ ἐπιθυμήσητε σταυρὸν, γερμανικὰ, χαρτοφυλάκιον ἀνταποκριτοῦ καὶ εὔφημον μνείαν τῆς *Ἐφημερίδος*.

Ὀνούφριος.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἅπαντα τὰ εἴδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἴδους σφραγῖδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστίχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Krische** τοῦ Ἀννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀληθοῦς σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΑΡ. 243.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΛΑΜΠΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ

ΛΑΜΠΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΜΠΑΛΛΟΥ.

ΙΔΙΩΣ

Λάμπαις τοῦ λαδιοῦ—Λάμπαις κινεζικαὶ—Γκλόμποι δι' εἰσόδους—Δι' ἐστιατόρια—Διὰ Καταστήματα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΣΤΕΚΟΥ

61.—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—61.

Ἐκομίσθησαν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὰ ἑξῆς· **Φανέλλαι** ἀνδρῶν μάλλιναι, **ὑποκάμισα** τελειοτάτης κατασκευῆς, **κλινοσκεπάσματα** μάλλινα, **βέστατ**, ἐνδυμασίαι **παιδῶν, λαιμοδέταις** μεταξωτοὶ νεώτατοι, **μανδήλια** λινὰ καὶ βαμβακερὰ, **προσόψια**, καὶ διάφορα ἄλλα, πωλούμενα εἰς μετρίας τιμάς.

ΤΙΛΙΟ (ἄνθη φιλύρας) πωλεῖται χονδρικῶς ἐν τῷ Φαρμακεμπορείῳ **Δημητρίου Γ. Βασιλείου,** *Ὁδὸς Ἑρμοῦ,* ἀρ. **90.**

ΑΝΘΟΔΟΧΑΙ **ἐκ πορσελήνης** διαφόρων μορφῶν, εἰδῶν καὶ σχημάτων, ὡς ἄνθη, ὡς χλόνια, ὡς γάστραι, Ἐρωτοκρατούμεναι, καλλιτεχνικώταται, ἔφθασαν ΧΘΒΣ εἰς τὸ Ἐμπορικὸν **ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.**

Τιμαὶ προσιταὶ δι' ὅλους.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ τοῦ τοίχου, ἐκτάκτως ὡραῖα, ἀπὸ 25 δρ. μέχρι πεντήκοντα πωλοῦνται εἰς τοῦ ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ **Μασκώττ** ἡ **Ἀφεντούλη** διαφόρων τιμῶν καὶ ποιοτήτων ἔφερε πάλιν νέα ὁ κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΝΘΗΤΕΧΝΗΤΑ, ΑΡΩΜΑΤΑ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Συνάμα ὅτι χρειάζεται διὰ τὰς Κυρίας κομψὸν παρισινὸν,
Συνάμα Μανδύαι ἀδιάβριχοι διὰ τοὺς Στρατιωτικοὺς εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικὰς,
Συνάμα ἐξαιρετικῆς ἐκλογῆς Ὀμβρέλας διὰ Κυρίας,
Συνάμα Χίλια ἄλλα πραγματάκια εἰς τὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ
Ι. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ, εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Καπνικαρέας γωνίαν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΑΛΓΕΡΙΑΣ

ἐγκρίσει τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως

Τοῦ λαχείου τούτου διῃρημένου εἰς 5,000,000, γραμμάτια κερδίζουσι 514 ἀριθμοὶ, ἐξ ὧν ὁ ἀ φράγκα **500,000,** ὁ β' **50,000,** οἱ δύο ἑπόμενοι ἀνὰ **25,000,** οἱ δέκα ἑπόμενοι ἀνὰ **10,000,** οἱ ἑκατὸν ἑπόμενοι ἀνὰ **1,000** καὶ οἱ τετρακόσιοι ἑπόμενοι ἀνὰ φρ. **500,** τὸ ὅλον 514 ἀριθμοὶ ἀποτελοῦντες ποσὸν 1,000,000 φράγκων.

Γραμμάτια τοῦ λαχείου **ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ** ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῖς κουρείοις τῶν κκ. Ξενοφ. Μιτυληναίου, Φιλ. Γεωργαντᾶ καὶ Δ. Ἀντωνάδου, ἀντὶ **1,50** φράγκου ἕκαστον.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΖΑΡ ΤΗΣ ΕΥΘΗΝΙΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Καθέκλαι Βιέννης μὲ κλειδώσεις σιδηρᾶς.
Ὑδροδιϋλιστήρια πρὸς δραχ. νέας 10.—
Μελάνη τυπογραφικὴ ἡ ὀκὰ δραχ. νέας 3.25
12 κοχλιάρια καὶ 12 πηρούνια δραχ. νέας 7.50
Κλέναι Ἀγγλικαὶ δραχ. νέας 30.—
Καὶ παντὸς εἴδους ἔπιπλα, τρόφιμα, ἀστακοὺς, ποτὰ, οἶνοι Καμπανίας, ὑαλικὰ, κρύσταλλα, πιατικὰ, ἀντικείμενα φωτισμοῦ, θερμάνσεως

κλπ. κλπ. κλπ. (α'.—5.)

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΤΕ

Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου κατὰ τὴν γωνίαν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης.

Εἰδοποιεῖται ἡ πολυάριθμος πελατεία τοῦ πασιγνώστου αὐτοῦ Καταστήματος, ὅτι ὅλα τὰ εἴδη γαλλικοῦ ἄρτου κατασκευάζονται ἀρίστης ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς μετρίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ

εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν, ἀπέναντι τοῦ ὀπωροπωλείου τῆς Μεγάλης Παράγκας. Διευθυντὴς τοῦ ὑποκαταστήματος ὁ κ.

ΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ι'.—12

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ.
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ Κύριος **Ἐπαμεινώνδας Ἀραβανῆς,** μοναδικὸς εἰς τὸ εἶδός του, ἀναπτύξας εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν τὴν τέχνην τοῦ ῥάπτειν τὰ ἐξαιρετικώτερα φορέματα τοῦ Καταστήματος τῶν **Ἀδελφῶν Παπαϊωάννου,** τοῦ διακρινομένου ὡς μοναδικοῦ ὡς πρὸς τὴν κομψότητα καὶ στερεότητα.

!! Σπεύσατε πρὸς τὸν Καλλιτέχνην Ῥάπτην Κύριοι Πατρινοί !!

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»
Ὁδὸς Μουσῶν, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.